

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyiltér sora egy korona.

Egy észszerű határozat.

Alsólendva, 1912. július 6.

Alsólendva nagyközség képviselőtestülete egy régebbi közgyűlésen elhatározta, hogy a vasuti-utcai Toplak-féle ház mellett elhúzódó u. n. „kis sánc“-ot, ezt a minden rendeltetés nélkül való, a közegészséget veszélyeztető holt patakot betömeti, s az így nyert hatalmas, hosszú szalagszerű területen, a Malom-utcának a kir. járás-bíróság mögötti részétől egészen az evang. iskola kertjéig, illetőleg az állomáshoz vezető országutig — a parti birtokok egy-résznének kisajátításával — új utcát létesít.

A határozat komolyságát pedig misem bizonyítja jobban, mint hogy a betömési munkálatokat már a legközelebbi napokban megkezdik.

A bizonytalan vízü, jó öreg „kis sánc“ betöméséből kettős haszon származik. Nyerni fog vele az itt nálunk nem valami szilárd lábakon álló közegészségügy, mert ilyenkor nyáron a „kis sánc“ nem fogja többé bűzös, zöldesbarna, nyüzsgő, undok vízzel bepárologni az egész vasuti utcát, — és nyerni fognak azok, akiknek titkos házi-urri ambícióik városunk kedvezőtlen földrajzi fekvése miatt, jobban mondva az eladó telkek teljes hiánya miatt eddig teljesebbé nem mehettek.

Mindkét ok eléggé indokolja az ügy komolyságát. Alsólendván a város közegészségügyének érdekében olyan ritkán történik valami érdemleges intézkedés, hogy nagy

örömmel kell fogadnunk, ha a legcsekélyebb jóakaratot is tapasztaljuk ebben az irányban az intéző körök részéről. A már-már türehetlenné váló lakásminériákat pedig egyenesen az építkezésnek az utóbbi időben tapasztalható stagnációja okozta, a minek meg viszont az építkezéshez szükséges házhelyek teljes hiánya az oka.

A képviselőtestület új utcanyitási terve mindenestre nagy lökést ad az építkezés kátyuba ragadt szerkezetének, s ha már az évek óta folyó ármentesítési munkálatok végre-valahára felszabadítják a város alacsonyabban fekvő részét a pusztító árvizek alól, nem lehet kétségünk aziránt, hogy aránylag nem is nagy idő múlva két egészséges, egyenes utcasor húzódik majd a végőráit élő „kis sánc“ partjai mentén. Az építkezés, miután bent a városban alkalmas üres fundus alig található, már-már csaknem kizárólag ugysis a vasuti utra szorítkozik s az építkezési kedv — hisszük — eddig még nem tapasztalt arányokat fog ölteni akkor, mikor a „kis sánc“ betömése és a parti birtokok szükséges részének kisajátítása után az új utca megnyílik.

Telhat két ok, a közegészségügy és a város természetes fejlődésének, térbeni terjeszkedésének lehetővé tétele adta meg a képviselőtestületnek azt az életrevaló eszmét, hogy a „kis sánc“ dögletes pocsolóját eltünteti az orrunk előtt. Mindkét ok eléggé fontos arra, hogy érte áldozatot hozzon a város. A „kis sánc“ betömése — tudjuk — pénzbe, még pedig sok pénzbe kerül, de

eltörpül ott az áldozat nagysága, ahol a lakosság legelemibb érdekéről van szó. A „kis sánc“, ez a megrokkant, kikopott, öreg generális valamikor tán igen jól betölthette a rendeltetését, de azóta más szelek fujnak s ő már alaposan rászolgált tetlenségével azokra a kapavágásokra, amelyek legközelebb a kárvesztes récék élénk szív-fájdalmára végkép eltüntetik szemünk elől.

1848-iki magyar emlékek Oroszországban.

Bolyongás muszka földön, ereklyéink között.

Öröm fogja el mindenütt az igaz hazafit, hol a legkisebb emléket is találja, mely hazájára figyelmezteti. A képzelet sebes szárnyalásáival száll vissza oda, honnan a tudás vágya vagy valamely más ok elhozta s ilyenkor érzi csak, mi a haza fogalma. Női szemek előtt százszerosan az otthon értéke, hol megértik minden gondolatunk és szavunk, hol ajkunk minden szava visszhangra talál.

Mire otthon alig gondolkod, annak értéke nagyobb szemünkben, ha távol vagyunk az idegenben s mit talán figyelemre is alig méltatnánk a haza határain belül, mint nemzeti multunk féltett kincsére gondolkod, reá s mint a mult kegyeletes emlékü maradványait szemléljük. Mintha értékben nőtt volna előttünk az, ami magyar, ha vonatkozásban is: oly nagy tisztelettel tekintünk reá, mikor külföldön járunk s idegen nemzetek birodalmába visz az utunk.

S minél nagyobb távolság ékelődött hazánk s utunk végső állomása közé, annál sóvárgóbb tekintettel tapad szemünk ahhoz, mit a hazafiai öröm vagy fájdalom kegyelete szentelt meg.

Jó ideig jártam Oroszország földjét. Minden

Schubert-szerenád.

Irtta: LEGÉNY ELEMÉR.

II.

A Santa Maria della Salute temploma előtt a parttól lassan elváltó a színes lampionokkal kivilágított szerenátás hajó. Lassan uszott lefelé a Piazzeta irányába a sima, csillagfényverte Grand Canalon. Az izzó lámpák csokrai hosszú, sárga, világító hidakak fektettek eléje, s az orologiai torony bronzembere 11-et mért harangjára a bronzkalapácsal. A keskeny, fekete gondolák acélfogazott, ezüstcsillogás orral, mint gyászos koporsók, zaj nélkül siklottak el a parttól; a gondolier egy csobbanás nélkül akasztotta bele evezőjét a lagunába és izmos lökésekkel irányította a járművet a fényes, színes szerenátához, hol jóénekes torkokból érezen, büszkén szállott el a dal a víz felett s a Doge-palota árkádjából visszhang felelt rá. San Giorgio és a Giudecca a háttérben sötétlettek, fantasztikus árnyak öröködtek a csodás Venezia egyedülálló misztikuma felett. Jöttek a gondolák, mint fekete galambok hosszú sora. Két oldalt messze távolságig két sötét, libbenő, ringó szárnya nőtt a fényes hajónak, majd elnyult egész a partig. A hajó — mintha valami láthatatlan kéz hordozná — csuszolt előre mondhatatlan lassúságban. S a két sor gondola két-felől szabályos lépést tartott vele. Nagyon kedvezett az idő, a mennybolt derült, csillagos s a gyenge sírocco, mely délután borzoltgatta a tengert, élt.

— Ugy-e Ellácska, te is úgy találd, hogy kedvezett az idő nekünk ma?!

— Ne zavard Pubi ezt a pogányosan szent hangulatot. Ugy érzem, hogy egy szép fekete, puha koporsóban fecszem s szemfödélként az ég milliárd csillagával takar be. Ez a sok gondola és a szerenata a halotti kíséret, s amint lassan, méltóságtelesen ringunk tova, egyszer elérünk egy nagyon fényes tengerre, ott a lány olasz dal harsogó diadalmi éneké válik s a gondolámból, az egész mindenségemből egy izzó lángoszlop nő fel, körülöttem ezer ilyen fényugár magaslik, égnek, sziporkáznak és forognak, táncolnak előre a lila tenger felett, aztán sss, elaluznak, belezuhannak a tengerbe... Nézd, amott a Campanile mögött egy csillag szaladt le. Az az Ó örökdő, szent csillaga volt...

— Ej Ella! Hát nem azért jöttünk ide édes, hogy átadjuk magunkat szomorú fantáziánkknak! Csókot, egy édes csókot...

Magához vonta. Ella szeliden ellenkezett.

— Most ne, édes Pubi. Majd otthon...

— De furcsa vagy! Hiszen nászutasok vagyunk végre. Meg sem tudnám bocsájtani magamnak, hogy szerenátás, forró velencei éjszakán meg sem csókoztalak.

— Holnap ismét kijövünk. A mai estét hadd szenteljem a mult emlékeinek...

— Csakugyan kíváncsivá teszel! A mult emlékeinek... Hát van neked multad és emlékeid? És oly követelő, olyan zsarnok az a mult és olyan kedves, hogy engedelmeskedsz neki és odadobsz a boldogságunkból, az én boldogságomból egy egész gyönyörű estét. Kegyetlen, ridég bálvány-

nak feláldozod a forró, a csókos, kedves jelent. Követelem, hogy felelj! Miféle férfinek emeltél templomot, melyben könnyes, tömjénes áldozatok hozal a reá való emlékezésnek?!

— Te félreértesz, Pubi, — suttogott elfojtott hangon az asszony, két nagy fekete szemek égett az éjben s fehér keze nyugatónan pihent a homlokán. — Nézd, egy leánykori kedves barátomra gondolok, annak volt egy gyászos, egy nagyon-nagyon szép tragédiája. Már ő is férjénél van tán, már boldog asszony, — tette hozzá könnyű sóhajjal.

Hangzik a Schubert-szerenád. Ringanak előre a fekete gondolák, a temető-ország felé.

— Igen... De őt vonat vitte el... Csodás ez, édes Pubikám... Ugy-e, különös vagyok?! Hadd hajtsam a fejemet a szivedre... Milyen hívős, jó itt... — Mindkét kezét a homlokára tapasztotta. Lázás szemei a csillagokban tévováltak. — Látod, most elmondom... Ez azt az áriát huzták. Hogy megértsd, egy kis előzménnyel kell szolgálnom. Az én kedves barátomnak szent, nagy ideája volt az a festő. Talán emlékszel?! Mikor egyszer együtt bejártuk az én pár leányvem városának a templomát. Homályos, egyszerű kis vidéki templom. Nem olyan, mint a San Marco itt Velencében. Egyetlen olasz nagymester képe sem díszíti a falait. Csak kedves nekem, akárom mondani nekünk, akik ott éltünk, minden kicsi zuga, minden félreeső oltár nyílása. És különösen az a Szűz Mária-oltár, amiről most beszélek és az a festmény, mely felette van: a Loyolai szent Ignác képe a Szűz Máriával. Emlékszel? Hiszen ott, az előtt fogott el az ájulás, mikor te erővel odavittél együtt megnézni azt a képet. Szegény

perc távolabb vitt a Kárpátoktól. A minden oroszok cárijának birodalmában több helyen álltam meg s néztem mindent, mit csak látni lehetett.

Moszkvába is eljutottam, az oroszok szent városába. Háztengetere, számos utcáján nem térl sokban más nagy, világváros utcaorától. Különös színt csak a sok templom ad neki, orosz stílus kupolájával s tarkaszínű tornyaival. Csak a Kreml az, mely más világot mutat. Körülbelül tizenkét bástyatorony díszíti a várat körülvevő falat. Egyik nagyobb a másiknál, de két teljesen egyformára nem akadunk közöttük. Hatalmas vár a Kreml. Nagysága s éppen nem közönséges mérete egy nagy nemzet történetéről beszél s ódon falairól, tornyairól mintha századok szelleme mondana igaz történetet és százados mondatokat. Egy részlet ez a történelem színpadából, melyen a világtörténelem nem egy jelenetét játszotta el.

Templomai sem a mi időnkől valók. Falakra épke hosszú sorának patináját rakta rá az idő s mely kezdetére ezekből a katedrálisokból indult s kis kivétellel befejezését is ott találta.

Másutt keresztekkel az uralkodóház tagjait, mint ahol trónra lépnek koronázásuk révén. S míg Moszkva volt az orosz birodalom városa, addig a Kreml egy harmadik katedrális szolgált a cárok temetkezési helyéül is.

Ma már az aranytől csillogó katedrálisok közül csak az Uspenszkij jelentőségteljes, mint régen is, ez az oroszok koronázó temploma.

Figyelemmel tapadt itt mindenre a szem, nem akar semmit mellőzni. Oroszországban nem oly könnyű az utazás, mint más európai államban, hova az ember könnyebben betekinthet.

A cári palota hatalmas terméin nem csekély meglepetéssel megyünk végig. A hatalom nagysága és fénye pompázik mindenütt s az országnak nemes érceben való gazdagságáról beszél a gazdag arany és ezüst díszlet. Nem sajnálták, mássa számla mérték a Kreml értékesítésére. Nem különös, ha Napoleon katonái mohó kincsvágygal estek neki s tördelték a vastag arany burkolatot. A francia katonák kezének nyomát nem egy helyen mutatja ma is a vezető, amint egy-egy értékes kereten hatalmas repedés tűnik szembe.

Aztán eljutunk a Kreml muzeumához. Csupa nemzeti relikvia itt minden. Régi idők műveletlen világáról beszél egy sor emlékdarab s azután a történelem közelebbi kora dereng felénk fegyverek és páncélok hosszú sorából.

Különböző korok orosz cárijának koronázási emlékei egész termet töltönek meg. Koronák s jogarok hosszú sora, trónok s koronázási ruhák nagy tömege köti le a figyelmet. Itt van a jelenleg uralkodó cár koronája is.

Innen nem messze megyünk. A szomszéd teremben váratlanul öltik szemünkben egy Máriás

magyar lobogó s mellette még egy sereg, körülbelül ötven darab.

Mintha álomból ocsudnánk fel, szinte szemét dörzsöl az ember, alig hisz szemének. Pedig amit lát, való, igaz. Szomorú, gyászos idők trofeuma ez a csomó zászló. Ki tudja, mennyi szorgos honleányi kéz varrta, himezte selymét, címerét, mennyi könny hullott rá s mennyi remény tapadt mindegyikhez! Hiány ítkezett dicsősége s győzelme fonta körül rudját és vivőjét. Mind a magyar szabadsággért vívott dicső harcról beszél.

Alig tudok tőlük megválni. Szeretném mind sorra venni, talán látnék elfeledett neveket rajtuk, rudjukra vésvé, vagy selymükre írva.

Nem engednek hozzájuk nyulni. Hiába kérem az engedélyt s keresek négy napig rá utat-módot.

Világostól hozták ezeket ide. Szomorú idők emlékei! Ide kerültek a kapitulált magyar sereg vezető zászlói felszánál is többen. A sereg szeméjő figyelemre is alig méltatja. Őket semmi sem fűzi a kincstár harmadik termének ezen sarkához, de magyar szívnek s magyar léleknek szentelt az a sarok ott kincseivel, melyhez magyar vér hullása, magyar ajak imája s magyar szabadság hervadása fűződik hosszú évszokor szomorú emlékével.

Tovább alig megyek. Mintha hazai édes szellő csapott volna arcomba a zászlók közül. Megállók mellettük. Talán nem is árvák e zászlók. Elmaradt-e a katonai zászlajától? Itt van tán az ő szelleme, kik e zászlók alatt küzdöttek s védik most is a zászlókat az idő pusztító ereje ellen. Azért oly szépek e zászlók, ha kissé porosak is...

(Vége köv.)

ZALAI K.

Faragó Marci Keszthelyen.

Faragó (Freyer) Marci, a jeles tehetségű alsólendvai származású fiatal, ambiciózus festőművész, miután Münchenben, a festők metropolisában jó sikerrel befejezte festőiskoláját, újból visszatért hazájába s most hol egyik, hol másik vidéki lapban olvasunk az ő egyre erősödő művészetéről. Faragó nemrég itthon járt s akkor több ismerőse arra buzdította, hogy képeiből rendezzen idehaza kiállítást, lehetetlen, hogy éppen a szülőfalujabeli közönség kisebb mértékben pártolná, mint pártolta a szombathelyi, kanizsai, kaposvári, egerszegi, siklósi, barcsi stb. közönség. De Faragó ugyilátszik jobban ismeri városunk „művészpártoló” (?) közönségét, mint buzdítóit, s nem rendezett. Ellenben elment Keszthelyre, s most a keszthelyi lapok írják róla minden jót. A „Keszthelyi Hírlap” írja többek között ezeket:

barátnőmre gondoltam. A Madonna arca már egészen megkopott. Alig lehet kivenni a vonásait. Az a jó Edithre hasonlított, te pedig azon disputáltál, hogy réám. Az a festő ott halt meg, ahol állottunk. Lezuhant az állványáról. A holttestét elszállították vasuton, egy vörös oldalú teherkocsiban. Mennyivel szebb lett volna, ha egy ilyen ringó, fektete gondolán a Canal grande sima tükrén suhanhatott volna pihenőre, nem zörgő kerekű, zakatoló, füstös vonaton! De eltértek édes a tárgytól, ugy-e, unalmas? Edith persze ravatalához sem mehetett, hiszen senkije nem volt a festőnek. Legalább el akart egy messziről bucsuzni tőle. Vagy a vonatból, mely elviszi zajosan rohanva a messzeségbe. Ugy, amint ismerőseinkől, kedveseinkől zsebkendőt lobogtatva elbucsuunk. És ő még erről is lemondott, az ő igényei nagyon szerények voltak... Voltunk édes, együtt abban a ligetben, mely az állomás előtt elhuzódik és azon a padon ülünk, amely szemben van azzal az ablakforma bevágással, mely a sövénybe szabályosan van bemetszve, hogy a padon ülő publikum lássa a szaladgáló vonatokat.

— Ide ülünk le a barátnőmmel. Vasárnap délután volt; ilyenkor a liget vendéglőjének terraszán zene játszott, füves cigányzenészek, kik a szezonban Karlsbadban szokták a gyomorhajos embereket gyönyörködtetni... No, itt van szerepe a Schubert-szerenádának. Fent a síneken kézen állott a vonat, mely az ő kedvesét elviszi; trara, füttty és indul; olyan szomorúan sosem láttam megmozduló vonatkerékkel. A zakatolás kegyetlenül éles fájdalomként hangzott. A csárda terraszán a cigányok új dalra kezdtek; erre, ami most zavar fel véres emlékeket. Mindjárt megmondom,

hogy miért véres. Amint szuszogva, gőzölgve megindult a kis lokomotív... emlékszel? arra csak olyan kis masinák viszik a vonatokat... Edith ideges lett. Halovány ajkai remegtek. Nyugodj meg, szólott. Mindjárt, mindjárt, suttogta vibrálón, halkán. S aztán... Igen, így kellett volna!... — ezt szinte kiabálva mondta az asszony, felkapta fejét a férfi melléről s felült a gondolában. — Meg kellett volna tudni hánia a szerelemért!...

A férfi ijedten kapott a keze után. — Mi az, mi baj? Kérlek, én igazán nem értelek. De mi van veled?!

Az asszony megrázkódott. Visszahanyatlott a férfi ölébe.

— Töröld le a homlokomat... Így már jó. Feligazított nagyon a visszaemlékezés. De már jó. Elmondom végig... — nagyot fohászodott és mintha ez már nem is tartozna a történethez, gondolkodva tagolta a szókat: — Már látszott tul a bokrok és a fák összeleplezése között a mozdony fehér füstje. Edith felpattant a padról, nekirohant a sövénynek s keresztülgázolt a lenyírt bokrok között, melyek egy-egy darabot visszartarttak a ruhájából. Hihetetlen gyorsan felkapaszkodott a töltés oldalán. Ami most jött, már egy örökké kisértő rémkép... Nem akarom hallani ezt a zenét!... A gőzsugarat nyújtogató, fuvó, fűtőölő, sivitő vasszörnyeteg igralom nélkül keresztül gázolt rajta. Kicsi, laktkélcipós lábacskája, melyet térdig áttört selyemharisnya takart, térdben levágva gömbölyödött a töltés oldalán a bokrok közé. Vér és feketeség. Rettenetes kép! És a zene szakadatlanul szólt a hátam mögött. Ugyanez. Ezt az áriát játszották... Látora, látom... Édes Pubi, menjünk innen, ne halljam ezt a halotti torra zengő dalt...

„Igen kedves és érdekes képkiallítás nyílt meg Péter és Pál napján városunkban. Faragó Márton fiatal festőművész képkiallítása ez. Faragó vármegyének szülőtte (alsólendvai születésű) s így eltekintve attól a műveléztől, melyet a képkiallítás megtekintésével szerzünk, már azért is megérdemli a közönség fokozottabb érdeklődését, mert a mi gyereinknek.

Összesen 40 darab képet állított ki, melyek igen szépen illusztrálják azokat az elismerő kritikákat, melyeket e fiatal művészről a legelőkelőbb müncheni lapok, ottani téli kiállítása alkalmával írtak. De kedvezők a vidéki magyar lapok kritikái is. Faragó Márton főként impresszionista, a modernnek sajtóságát mutató bátor felfogással. Megállása energikus, lendületes visszaadással.

Leginkább a művészet örök forrása: a természet izgatja, egy-egy nagy színhangulat, finomabb vonalharmonia s főként a fény- és árnyhatások. Nagy vonzalma van a víz s általában a vízparti képek iránt. A víz minduntalan visszatér képein. Általában minden képe magán hordja a komoly művészet márkáját. Látszik rajtuk, hogy a lelkeben megérlelődött impressziókat nagy könnyűséggel, biztos tudással és gyorsan rajka vászonra” stb. stb.

Egyébként Faragó Marci ha bezárta Keszthelyen a kiállítást, ugyanott festőiskolát nyit. A keszthelyi közönség gyönyörűen pártolja a fiatal művészt. S az alsólendvai közönség? Az is olyan gyönyörűen pártfogol minden komoly művészetet, hogy egy idevaló művész, akit másutt megbecsülnek és felkarolnak, jónak látja a várost messze elkerülni.

A Katholikus Nőegylet nyári mulatsága.

Péter és Pál napján, ragyogó nyári időben folyt le a helybeli Kath. Nőegyletnek az erdélyi ciklon károsultjaira rendezett erdei mulatsága. Amint azt előre következtetni lehetett, a Kath. Nőegylet mulatsága ezuttal sem sikerülhetett rosszul; s hogy mégsem sikerült úgy, amint reméltük és a rendezőség remélte, az korántsem a fáradhatatlanul sürgő-forgó rendezőségnek mult, hanem egyes-egyedül a publikumon, azon a publikumon, amely egy éjszakai, városvegi tüzőzh százával megy statisztálni, de egy igazán jótékony cél érdekében restel kigyalogolni a gólyafai erdőig. A mi közönségünk már csak ilyen s ezen se példázódásokkal, se hasábos újságikkal nem lehet változtatni!

A mulatság színhelyére érve, a költőiesen

Ölelj át... csókolj meg... — Egy percre elhallgatott, magához vont a férfi kezét, s a mellére szorította.

— De jó, hogy nem tettem meg... Ép így képzeltem el, a lábam levágva legurul a töltésen. Az ajourharisnyás, kerek lábszáram legördül a bokrok közé. Ez a kicsike láb, amit annyira csodálsz, kalimpál a végén... Ez a borzasztó kép tartott vissza, hogy odafeküdjek a vonat elé; s mikor rémült tekintetem előtt elhaladt a vonat, a végére volt akasztva az én halottamat takaró teherkocsi, egyszerű fehér kréta rajzu keresztel megjelölve. Nem tudtam bucsut inteni, egy néma intést küldeni, csak eszeveszetten örültem annak, hogy már messze jár a vonat, már nem vethetem magamat alája, és titokban kéjesen megtapogattam a jobb lábamat térdem alul. Simogattam: még meg vagy? nem vagy a bokrok között édes lábikám?... Ugy-e, bolond vagyok?!... Pubi, takarj be jól s menjünk haza. Ma gyönyörködni akarok az én hófehér, kerek lábszáramban és apró lábaimban...

— Holnap elmegyünk egy idegspecialistához édes kis angyalom, — mondta a férfi s megsimogatta gyengéden a homlokát, — átmegyünk Lidóra, sokat fürödsz a tengerben a te parányi lábaiddal, te kis ideges asszonykám. A fantáziád az túlteng az agyadban, én kis bolond Ellácskám...

Megfogta a fejét a két tenyerébe, s hosszú csókot nyomott a pihegő ajkakra. A gondola elvált a sortól s sebesen siklott a part felé, hol a Palazzo Ducale oszlopsorai sötétlettek, s mindig távolabb és gyengébben hallatszott a Schubert-szerenád...

HIREK.

szép hely kellemesen hat az érkezőre. Bizalmasan összeburoduló fák alatt asztalok, padok székek, a bejárásnál, közvetlen a pénztár mellett egy nagy asztalon szebbnél-szebb tombolatárgyak, bal-felől az óriási vendéglős-sátor, mellette a füstfőgők kátlanokban nyicskáló paprikás és megyegek, jobbról a tánchely s mindezeket egy galyakból készült nagy gyűrű, a kerítés fogja körül.

Délután 4 órakor már nagy a sürgés-forgás a szép árnyas helyen. Ki kocsin, ki gyalogosan érkezik. Kívül a kocsirobogástól, ostopartogástól, belül a szép asszonyok, szép leányok dévaj lármájától harsog az erdő. De az igazi mulatság akkor kezdődik, mikor Kustáni Jóska a bandájával rázendít a magyar csárdásra. Akkor hamarosan kigyul a sok cifra lampion s még kedélyesebb, közvetlenevebb lesz a hangulat. Valami pompás dolog volt éjjel ott az erdőben lenni.

Volt tombola és világposta is. Két hölgy és két ur, kik a legtöbb képeslapot kapták, a rendezőség részéről csinos jutalomtárgyban részesültek. Persze a konfetti sem maradt el, sőt úgy 10 óra tájban gyönyörű tűzijáték is volt néhány méternyire a mulatság színhelyétől, amely utóbbinak Gállits Tamás volt a mestere. A tűzijáték tartama alatt egyik jelenvolt élvezetes tárogató-játékkal szórakoztatta a közönséget.

A mulatság színhelyét hajnali 3 óra után hagyta el az utolsó vendég, s a kassza 325 kor. tiszta jövedelemmel zárult, pedig a kiadás is sok volt ám! A mulatság ügyeinek intézéséből, a rendezésből minden rendező derekasan kivette a részét s az ő és fáradhatatlan elnököijük, F u s s F. Nándorné urnő érdeme, hogy egy jó mulatsággal többet jegyezhetünk emlékeink közé.

Mulatság előtt híre járt, hogy a lakosi legények az előző példaközü felbuzdulva a zártkörű mulatság résztvevői ellen demonstrációra készülnek, de ezuttal — talán a megjelent csendőröknek és erdőőröknek köszönhető — minden csendes maradt. A lakosiak szépen otthon maradtak, s a lendvai közönségnek pedig az a része, amely nem maradt otthon, hanem előjött: még sokáig fog kellemesen visszaemlékezni azokra az impressiókra, melyeket lelkeiben a kath. nőegylet gólyafai mulatsága hagyott.

„Megjelent! Megjelent!”

„Megjelent! Megjelent!” s ezt a „Hiradó”-ból, Kik azt olvassjátok, tudhatjátok igen jól! Ámde mi jelent meg? A „Közelhullámok” Című verseskönyvem látott napvilágot!

A jótékonycélok inceskedtek velem S ezek parancsának engedelmeskedtem: A nyomdába adtam, miket irrogattam Időt töltve, évről-évre unalmamban.

S ma itt van előttem az én drága könyvem: Százhuszonkét versem összegyűjtve ebben; Várja az olvasó tisztelt közönséget, Hogy köthessen vele majd ismeretséget

Oh kis könyvem te majd tapasztalatlan vagy, Számításod hibás, családodod lesz nagy, A közönség szíve, lelke érteketlen; Önérdek nélkül az áldozni képtelen.

Könyv, jótékony cél, no meg magyar közönség Egy kalap alatt az merő képtelenség! Megmaradás könyvesckém gyászt öltött ideám Örök emlékei: Átok szállott reám!

Még ez sem sikerült s úgy látszik, hogy nekem Meg csak szent dolgot sem szabad művelhetnem; Eladtam a könyvből vagy ötven darabot, Ára be azonban csak is gyövennek folyt.

A többi példány mind itt van a nyakamon! No legalább arról nem kell gondoskodom, Hogy mivel fűtsek, ha lesz majd hideg nagyon, A fűtéshez immár van elég anyagom.

Igaz, hogy ezt szebbem és a nemes célok Fogják megerezni; Ámde ez még nem ok, Hogy másként érezem, más nézetem legyen A sors velem szemben, s kivétel is legyen.

Oh ezt én jól tudtam s így nem is csalódtam; Ámde azért mégis fájlalom valóban, Hogy az lettem, mi még nem voltam: nem „költő”, Oh nem! Hanem csak egy feilűt „hitelező”.

Dr. TERSÁNCZY GYULA.

— **Zalavármegye közgyűlése.** Zalamegye törvényhatósági bizottsága holnap, hétfőn délelőtt fél 11 órakor a vármegyeház gyűléstermében rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgya az országgyűlésen a véderő megszavazása alkalmával lezajlott események tárgyában határozat hozatala lesz. — A vármegyei állandó választmány pedig holnap reggel 9 órakor tart ülést.

— **Lapunk a mai számmal új negyedévébe lépett.** Kérjük a hátralekösatok, hogy a csatló postautalvány felhasználásával hátralekösat minél előbb küldjék be, mert különben címükre tovább nem küldjük a lapot.

— **Tanári áthelyezés.** A hivatalos lap közli, hogy a kultuszminiszter D é n e s Károly csáktornya áll. tanítóképző intézeti tanárt a sáros-pataki áll. tanítóképző intézethez helyezte át.

— **Nyugdíjban.** Kőrössy Sándor tanfelügyelőt a vallás- és közoktatásügyi miniszter nyugdíjazta.

— **Tanítók egyetemes nagygyűlése.** — Budapestben, a városligeti iparcsermokban f. hó 1 én kezdődött az ország tanítóinak háromnapos egyetemes nagygyűlése. A gyűlésre mintegy 5000 tanító és tanítónő jött össze az ország minden részéből. M o u s o n g Géza elnök megnyitójában azt hangsúlyozta, hogy ha a tanítók sérelmeit még ez évben sem orvosolják, akkor olyan lépésre szánják el magukat, mely végzetes lehet az ország kulturéletére. A gyűlés elfogadta a fizetésrendezésre vonatkozó határozati javaslatot, amelyben követelik, hogy még 1912-ben rendezessék a tanítók fizetését, töröljék el az állami és nem állami tanítók közti különbséget, kezelje az állam őket is tisztviselőkként és sorozza be őket a IX — VIII. fizetési osztályokba, végül harminc évi szolgálat után teljes nyugdíj illesse meg őket. — A határozati javaslatot küldöttség vitte el Zichy János gróf kultuszminiszterhez.

— **Városi közgyűlés.** Alsólendva nagyközség képviselőtestülete f. hó 9-én, kedden délután 4 órakor a tanácsateremben közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal:

1. Pénztárnok-végrehajtói és esküdti állások betöltése.
2. Tüzoltó-szertár építése tárgyában költségvetés bemutatása.
3. Csatornázási végleges engedély megszerzése tárgyában határozat.
4. Közmunka megállapítása 1913. évre.
5. Esetleg előforduló egyéb ügyek.

— **Az Ipartestület és az Iparos Olvasókör fuziója.** A helybeli Ipartestület már évek óta foglalkozik azzal az eszmével, hogy a már évtizedek óta fennálló s az utóbbi időben erősen stagnáló Iparos Olvasókörrel fuziót köt, olyformán, hogy ő (az Ipartestület) átvenné az Iparos Olvasókör tagjait és vagyonát s a két, egybeolvadt egyesület most már „Ipartestületi Olvasókör” cím alatt folytatná működését. A fuziónak azonban volt és van egy hatalmas akadály, az, hogy az Iparos Olvasókör, amelynek nemcsak iparosok, hanem ügyvédek, hivatalnokok és kereskedők is a tagjai, hallani sem akar az egybeolvadásról. A mult héten aztán az Ipartestület elnöksége újból áitrt az Olvasókörhöz a fuzionálás ügyében, mire az Olvasókör elnöke, P o l l á k Emil a kör helyiségébe, a Ferenczy-féle vendéglőbe f. hó 5-én (péntek) estére választmányi ülést hívott össze. A választmányi gyűlésen a fuzionálás tervével foglalkoztak, s habár érdemleges határozatot nem hoztak, az ottani hangulatból ítélve több mint bizonyos, hogy az egybeolvadásból most sem lesz semmi.

— **Zalapáka vásárljogot kapott.** Régi vágya megy teljedésbe Zalapáka községnek. F u s s F. Nándor, orsz. képviselőnk közbenjárására a kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Zalapáka községben évente két országos kirakó-és állatvásár tartassék. A vásárokat minden évben április 14-én és október 10-én helypénzszedéssel fogják megtartani.

— **Mikor soroznak?** Újabb hírek szerint az ideai fősorozásokat augusztus 15-étől szeptember közepéig tartják meg.

— **Léghajó vidékünk felett.** Pénteken délután egy 4 óra felé az alsólendvai szőlőhegyek fölött egy hatalmas, sárgásbarna színű katonai léghajó vonult el. A légzőbarn Rédcis felől jött s Csáktornya irányában tűnt el. A léghajó vidékünkön mintegy 4—500 méter magasságban haladhatott, úgy, hogy szabad szemmel is ki lehetett venni, hogy a kosárban négy-öt katonatiszt ül, kiknek egyike látszóval szemlélte a vidéket. A léghajó, mint később megtudtuk, Bécsujhegyen szállt föl és Trebinjébe ment.

— **A megyei hírlapírás köréből.** A Zalaegerszegen megjelenő „Zalamegye” című politikai hetilap szerkesztését C z e b e László zalaegerszegi hírlapíró vette át.

— **Nyilvános köszönet.** A Kath. Nőegylet elnöksége hálás köszönetet mond mindazoknak, akik lelkes támogatásukkal a június 29-én tartott nyári mulatság sikeréhez hozzájárulni kegyesek voltak.

Tombola-nyereménytárgyakat ajándékozni sziveskedtek: Arnstein Benő, Balás-család, dr. Brünner Józsefné, Eörsi Gyuláné, Floch Antalné, Ferenczy Józsefné, dr. Filkor Mártonné, Fuss Evelin, Guttman Józsefné, K. Hajos Mihályné, Illés Gyula, dr. Józsa FABIÁNNÉ, Isoó Ferencné, Laschober Ödönné, dr. Laubhaimer Oszkárné, Mády Pálné, Mattyasovszky Vincéné, özv. Matuss Lajosné, özv. Nagy Józsefné, Piatek Jánosné, Perkó Vendelné, Schmiéd Ignácné, Tomka Mihályné, Vidóczy Ferencné, Wendl Jenőné (Szombathely) és Zathureczky Zsigmondné.

A mulatságon felülfizetni sziveskedtek a következők: Fuss F. Nándor 17 kor.; K. Hajos Mihály, dr. Józsa FABIÁN 10—10 kor.; dr. Preiss Mór, dr. Filkor Márton, Blau Sándor, Ferenczy József, Schwarc Arnold, Bíró Lajos, Chonka József, Tomka Mihályné, Plauder Jánosné, Horvát Károly 5—5 kor.; Fischer András plébános (Tüskeszentgyörgy), Schrantz Elek, Havel Ede, Raffensperger József 4—4 kor.; Mattyasovszky Vince, Kúronya József, dr. Wollák Adolf, dr. Brünner József, dr. Strasser, Armin, Gállits Tamás, Neubauer József, Kiss Dénes, Schmiéd Ignác, Balkányi Ernő 3—3 kor.; Balás Béla, Bittera Béla, Freyer testvérek, Arnstein B., Eörsi Gyula, Rottler család (Zalabaksa), Szepessy Gusztáv (Belatiné), Tivadar Ferenc, Iványi Andor, Grassanovits Ottó, Csiszár Sándor, dr. Iványi (Cserföld), Wortmann Benő, Engel Lajos 2—2 kor.; Rózsás István, Majtényi N., Szántó Zsigmondné, Mráz Kálmán, Toplak János, Ascherl József, Halász Manó, Bichler Sándor, Lukács Antal, Gombosi István, Deutsch Aladár, Vajdics József (Pécs), Dervarics Gyula, Waltersdorfer Henrik, Nagy Józsefné, Baranyay Kálmáné, Baranyay Béla, Waltersdorfer József, Mády Pál, Kaufmann József, Berethalmi Samu, Bárka Imre, (Csáktornya), Lázár Gyöző, Fischer Lajos, Sándor Béla, Brünner Béla, Sporni Sándor, Ihrig Vilmos, Sipos Dániel, Klein Dávid, Szilágyi Dező, Perkó Vendel, Szatmáry Gyula, Czug Károly, Gregorenics József 1—1 kor.; Horváth Miklós, Harimann Nándor 50—50 fill.; Hartmann Ferencné 60 f.; Bokor Jenő, Bienenfeld Adolf, Kancsal József 40—40 fillér.

— **Az ideai első aratósztrájk.** Zselénky Róbert grófnak ötven évi uradalman tört ki az ideai első nagybobszabású aratósi sztrájk: hétszáz arató tagadta meg a munkát. A sztrájk oka a földéhség, a kötött birtokon kívül az aratósi szerződések természetében is rejlik. Az aratók jóval az aratás előtt leszerződnek bizonyos fizetés és bizonyos terméshányadra. Amikor a szerződést megkötik, ez abban a föltevésben történik, hogy elemi csapások által meg nem rongított terméseredményről lesz szó. Most már elérkezik az aratás. Az időjárás, szél, eső, vihar, jég alaposan leszállította a terméskilátást. Az uradalom erre azt mondja: ha ő viseli az idő viszontagságának következményeit, viselje az arató is. A hatalmas uradalom megteheti ezt, mert ez nála csak bevétel különöbözlet jelent, a szegény aratónál azonban az egész évi élelmet, ruhát, lakást, mindent. Érthető tehát, hogy amikor az aratók a ledöntött termés előtt állanak és elgondolják, hogy most mennyivel kevesebb lesz a keresetük, az uradalomtól várják a kárpótást. S az uradalom? Hallgat. Az aratók? Nem aratnak. S a hatóság? Börtönbe veti a sztrájkolókat és az „izgatókat” keresi. Mintha az éhes gyomornál létezne veszedelmesebb izgató!?

— **Az alsólendvai nyári fürdő helyszíni tárgyalása.** Az Alsólendva építendő nyári fürdő ügyében a helyszíni tárgyalást — mint értesülünk — az alispán f. é. augusztus hó 6-án d. e. 1/9 órára tüzte ki. A tárgyalás S z e k é l y Emil alsólendvai járási főszolgabíró elnöklésével a város-háza tanácstermében lesz s részt vesz azon a szombathelyi m. kir. kulturmérnöki hivatal képviselője is. A helyszíni tárgyalást megelőzőleg az összes műszaki tervek, az engedélyezésre vonatkozó iratok és a szombathelyi kulturmérnökség észrevételi július 6-ától aug 5-éig Alsólendván a városháznál közszemlére vannak kitéve. — A fürdő építésének megkezdését, mint értesülünk, tavaszra halasztották.

— **Alapkövetétel.** A balatoni körvilágítás elektromos művének alapkövetétele szombaton volt Aszófón nagy ünneplésséggel. Az építési munkálatok azóta serényen folynak.

Közgazdaság.

A műtrágyák alkalmazásának ideje.

Nagyon sok gazda nincs tisztában ma még azzal, mikor és hogyan alkalmazza a műtrágyát. A műtrágyafélék kiszórásának idejét illetőleg mindenekelőtt tudnunk kell, hogy vannak műtrágyák, amelyek csak gyökérsavakban oldódnak fel, aminő a Thomas-salak, s vannak műtrágyák, a melyek vízben oldódnak, aminő a szuperfoszfát. Amiből tehát az következik, hogy a csupán gyökérsavakban való feloldás egy lassu folyamat, mert kevés gyökérsav van a talajban, ellenben a vízben oldható foszfortrágyák gyorsan oldódnak, mert sok víz van a talajban. Miután pedig mindkét műtrágyacsoport hatóanyaga csak feloldott állapotban fejtheti ki hatását, illetőleg táplálhatja a növényzetet, a csupán gyökérsavakban oldható műtrágyát a vetést megelőzőleg sokkal korábban kell kiszórni, mint a vízben oldhatókat. Vagyis tehát a Thomas-salakat vetés előtt hónapokkal kell elszórni és alászántani, míg ellenben a szuperfoszfátot vagy közvetlenül vetés előtt, vagy röviddel előzőleg.

Az elmondottakból kifolyólag tehát az őszi kalászosok alá a szuperfoszfátot a vetésztántás előtt közvetlenül is alkalmazhatjuk, bár még a szuperfoszfát alkalmazásánál is helyesen cselekszik az a gazda, aki tavasszal szórja azt ki a buza előveteménye, pl. zabosbüköny alá.

Tavaszi vetemények alá, különösen pedig a rövid tenyészidővel bíró kalászosok alá a szuperfoszfátot, meg egyéb műtrágyát is — a chilisalétrom kivételével — összel vagy a tél folyamán célszerű kiszórni, hogy a vetés idejéig teljesen feloldódjék s azonnal a növényke táplálkozására legyen fordítható.

Ezenközben felmerül az a kérdés is, hogy amennyiben tavaszik alá már összel meg lett szántva a föld, a tél folyamán arra rászórt műtrágya miként kevertessék azzal össze. Semmiestre se szántással, mert a tavaszi szántás csak ártalmára lenne az összel megszántott földnek, a mennyiben előlegesen annak kiszáradását. Leghelyesebb összekeverési módja a tárcsás-borona segítségével történhetik, amellyel kora tavasszal megjárjuk az összel megszántott földet s azután bevetjük. Ez a tárcsás-borona egy nélkülözhetetlen eszköze minden gazdaságnak, mert a tavaszi tárcsázással nemcsak a szántóföldre rászórt műtrágyát keverhetjük össze a talajjal, de irtjuk a gyomokat s megszakítjuk a talaj hajcsóvességét, fokozzuk ezzel annak víztartalmát, ami különösen száraz vidékeken rendkívül nagy jelentőséggel bír. Ha tárcsa nem állna rendelkezésünkre, akkor nem marad más hátra, mint hosszúfogu boronával keresztül-kasul járni a szántóföldet s a műtrágyát ily módon összekeverni a talajjal.

A kálitrágyák hasonló elbánásban részesülnek, mint a foszfortrágyák, tehát ugyanolyan időben szórandók ki és ugyanugy keverendők össze a talajjal. A nitrogéntrágyák közül a chilisalétrom mindig fejtárgyaló alkalmazandó, vagyis tehát rászórandó a már kikelt növényre, ellenben kén-savas ammóniak mint lassan oldódó nitrogéntrágya mindig a vetésztántás előtt szórandó ki és szántandó alá.

Nyilttér. *)

Nyilatkozat.

Alulírott Varga János gyógyszerész-gyakornok, belatinci lakos ezennel kijelentem, hogy Csepreghy Károly igazgató-tanító ur belatinci lakos és családjáról többek jelenlétében 1912. évi május hó folyamán Belatincon tett sértő állításaim nem felelnek meg a valóságnak, mert azoknak tárgyi valótlanágáról meggyőződtem; miért is azokat ezennel ünnepélyesen visszavonom, s mindezekért a sértésekre úgy Csepreghy Károly urtól, mint családjától ezennel bocsánatot kérek és őszinte sajnálatomat fejezem ki.

Belatinc, 1912. július 2.

Előttünk: **Zrinyi Károly**
Benkovich János
Holtzer Béla.

Varga János
gyógyszerész-gyakornok.

*) E rovatban közöltekért nem felelős a Szerkesztő

Magasabb betegségyelzői járulék.
Julius 1-én megszűnt a 2%-os betegségyelzői járulékfizetés s ezután a kisiparosok is 3%-os járulékot fizetnek alkalmazottaik után. Ez az 1-ső napibérsztályban hetenkint 23 fillér, a II-ikban 32 fill., a III-ikban 54 fill., a IV-ikben 74 fill., az V-ikben 96 fill., a VI-ikban 1 K 16 f., a VII-ikben 1 K 38 fill. s a VIII-ikban 1 kor. 58 fillér.

Halálós zuhanás a hársfárol.
Lendvaszentjózsefen megrázó szerencsétlenség történt a múlt héten. Hozszián Márton cserföldi cipész 9 éves Ferenc nevű fia kedden több pajtásával átment Lendvaszentjózsef s ott felmászta egy hársfára virágot szedni. A kis Hozszián Ferenc lába egyszerre megcsuszott s a szerencsétlen gyermek fejfelé a földre esett, úgy, hogy agyveleje kilőccsant s azonnal szörnyethalt.

Agyonrugta a ló. Skálács Ferenc kislippai földműves 4 éves fiacskája f. hó 1-én az istállóban játszadozott. Játék közben közel talált menni egyik lóhoz, mely úgy rugta fejbe, hogy a kis fiu azonnal szörnyet halt.

Tanoncok bünszövetkezete. A múlt hét egy éjszakáján egy késői járókelő arra lett figyelmes, hogy a Gombosi és Wendl fűszerkereskedő cég fúteaai üzlete előtt hárman gyanus alak sugdolózók. Rosszart sejtve, figyelni kezdte a három suhancot s látta, hogy ezek egyike kulcsokat vesz elő, felnyitja az üzlet hátsó ajtaját s mindhároman besurrannak az üzletbe. Észrevételét másnap közölte a céggel s tudatta azt is, hogy a három gyanus alak egyikében a cég tanoncát, Szócs Pált, a másodikban és harmadikban pedig két lakatos-tanoncot ismert fel. Gombosieki nyomban vállaltóra fogták a gyanuba vett fiut, aki rövid tagadás után bevallotta, hogy ő s két lakatos-tanonc barátja már régóta dözsmálják a cég pénz-és árukezelését és az így elulajdonított tárgyakon résztint megosztottak, résztint pedig több tanonc-társuknak eladták, vagy elajándékozták. A töredelmes vallomás után a cég feljelentést tett a három tanonc és büntársai ellen, kiket a csendőrség már ki is hallgatott. — Szócs Pál és egyik lakatos-tanonc bünik felfedezése után elűntek a városból.

A Modern Könyvtár új számai. A Gömöri J. szerkesztésében megjelenő Modern Könyvtárnak legújabb, júliusi sorozata most jelent meg. Az értekes új sorozat negy kötetből áll s a modern hazai és külföldi szépirodalom két-két elsőrangú képviselőjének jellemző műveit mutatja be. Az első kötet (168. szám) Thomas Mann-nak, a jelenkori nemet szépirodalom legfőbb íróművészenek, — akit a Modern könyvtár, első kötetében, („A boldogság akarása”) mutatott be a magyar közönségnek, — finom és mely regényét adja, a „Tristan“-t. A regény egy modern szanatóriumban játszódik és a mi korunknak érdekes és jellemző háttérrel, a szanatóriumot mutatja be a maga színes és furcsa életével, a maga sokfajta, érdekes és különös emberével. Thomas Mann ez embernek összcsendülő és exotikus életét, az ő mely pszichológiájával, az ő páratlan, ezerszínű írásművészetével írja meg, és a regény egész folyásán keresztül szokatlanúságában és egyedülállóságában értekes, csöndes és emberszerű humorra. A gondos és szép fordítás Kosztolányi Dezsőt dicséri. A második kötet (169.) Bán Ferenc elbeszélés köteke, címe: A tizenkettedik. Bán Ferencnek, akit egyike a modern magyar szépirodalom legeredményesebb íróinak, ez az első köteke, és a kötet Bán legeredményesebb elbeszélését tartalmazza. A harmadik vaskos kötet (170—173. sz.) egy olyan írókat mutat be, akit a magyar közönség még igen kevesse ismer, aki azonban a jelenkori dani irodalomnak és a világirodalomnak egyaránt egyik legnagyobb írója: Knut Hamsun. A nagy író „Pán” című regényét tartalmazza ez a kötet. A „Pán” Knut Hamsun kivételesen nagy elbeszélőművészetének minden kiválóval ekes és valóban érdemes arra, hogy a magyar közönség ebből a regényből ismerje meg és szeresse meg ezt a nagy embert és művészt. Bán Ferenc fordította és vezette be. Knut Hamsunról szóló kis tanulmányával a regényt s a fordítás az eredetinek minden szépségét kihozta. A negyedik kötet (174.) Lengyel Géza-nak, az elismert és népszerű írónak, új elbeszélés köteke, amelyben az ő legújabb új elbeszélését gyűjtötte össze. A címe: A szódavíz könyve. A kötet pompás tükré az ő értekes írói egységének. A Modern Könyvtár az Athenaeum adja ki és minden számanak 40 fillér az ára. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendva és Muraszombat.

Halál a fürdőkádban. Ho yer István muraszombati kertész István nevű 1 éves fia odahaza a fürdőszobában levő kádban fürdött. A káyhábról kiáradó széngáz elkábította a fiut, hátrahanyattott a kádban és belefúllt a vízbe. Mire hozzátörözők a szobába nyitották, a fiu már halott volt.

Fellépett a peronospóra. A változó időjárás a peronospórának igen kedvező. Ilyen volt az időjárás a múlt hetekben is, és ennek tulajdonítható, hogy szőlőinkben erősen mutatkozik a kártevő gomba. A gazdák permetezéssel védekeznek a baj ellen, de ez a mostani változó időjárás mellett mitem ér, mert az eső lemossa a permetet.

Agyonlőtte a feleségét. Perlaknak véres szenzációja van. Nagy András perlaki gazda nemrégiben Amerikába ment, hogy pénzt szerezzen. Amerikából küldött is pénzt szépen Perlakon maradt feleségének, de az asszony a pénzt eltékozte, szeretőt tartott magának, s szegény Nagy Andrásnak arra a hírre kellett hazajönnie, hogy az asszony inkább másoké, mint az övé. Itthon állandó lett a civódás a házastársak között. Az asszony anyai örömöknek nézett elébük s a férfi azt gyanyította, hogy a születendő gyermeknek nem ő az apja. Egy szép napon aztán az asszony elhagyta az urát és egyik nagynénjéhez költözött. Tegnap, pénteken délután férje utána ment s kérelme kezdte az asszonyt, hogy térjen vissza hozzá. Az asszony hajthatatlan maradt.

— Hát inkább így élsz? — kérdezte az elkeseredett férfi.

— Inkább így! — jelentette ki az asszony, mire Nagy András forgópiszolyt vett elő és közvetlen közelből szívenlőtte a feleségét, aki néhány perc alatt meghalt. A gyilkos önként jelentkezett a csendőrségen, hol letartóztatták.

Szédelgő munkásszerző. Brasnec Jakab muracsányi napszámos nemrégiben a déli-vasut ausztriai vonalának Ratzdorf állomásán dolgozott. Itt megbizták, hogy szerezzen munkásokat. Brasnec a múlt héten hazajött Muraközbe és itt Kisszabadván fel is fogadott 12 embert. Ezek mindegyikétől 5—7 korona utazási előleget vett fel s aztán faképnél hagyta őket. Megszökött. Nagykanizsán elfogták s bíróság elé fogják állítani.

Vérgözsök korcsmáros. Borzasztó vérgözsöké viitt véghez szombaton este a Kanizsa melletti Sánc községben egy feltékeny korcsmáros. A korcsmába betért három társával Kolongya Ferenc nagykanizsai fuvaros és zeneszó mellett mulatni kezdtek. A korcsmában tartózkodott a vendéglős. T ő t h József szeretője is, kit Kolongya táncra hívott. A leány elment, ami annyira dühbe hozta Tóthot, hogy arcul ütötte a legényt. Kolongya és társai erre a korcsmárosra vetették magukat, aki szorult helyzetében kirántotta fiókjából a revolvert s Kolongyát agyonlőtte. A többiek most menekülni kezdtek, de a korcsmáros még háromszor lőtt s mind a három legényt súlyosan megsebesítette. — A vérgözsök híre Nagykanizsáról egy rendőrszót és két rendőrt ment ki Sánca b s mikor a már sötét korcsma- ablakon zörgettek, Tóth az ablakon át a rendőrökre lőtt s egyik rendőrt megsebesítette. Erre rátörték az ajtót, de Tóth nem várta meg, amíg elfogják, hanem ott a rendőrök szemelátára föbe lötte magát. Életveszélyes sebével a nagykanizsai kórházban ápolják.

Életveszélyes szurás. No v á k György damásai legény késő éjjeli mulatott a korcsmában s aztán haza indult. Mikor lakása felé közeledett, két ember megtámadta s úgy megszurta és megverték, hogy elvesztette a beszélőképességét s most haldoklik. Azt hiszik, hogy Koczián Máttyás damásai legény volt az egyik támadó.

A Pesti Hírlap a második félv közönség előfizetésre hívja fel a magyar újságolvasó közönséget. A Pesti Hírlap ma az ország legjobb legközebb tartalma és legteljesebb lapja. Példányszáma napról-napra 120.000 ami vasárnapokon és nevezetesebb események alkalmával 150.000-re emelkedik, tehát oly szám, melyet nálunk még a legelőcsöbb boulevard-lapok sem értek el. Tartalma napról-napra legközebb és legváltozatosabb. Minden nap legalább két, vasárnapokon 5—6 tárcát és elbeszélést közöl, a legzadagabb hír- és vegyes-rovat mellett, sport-és színház-rovata a legközebb; a szerkesztői üznetek minden nap kivétel nélkül egész oldalt foglalnak el. Ily tartalom bőség példáját napilapnál egész Európában alig találhatjuk. Politikája radikális szabadelvű, demokrata és minden irányban független. Munkatársai közé számítja a jelenkor legjobb nevű és legnépszerűbb íróit, mint Gárdonyi Géza, Molnár Ferenc, Moricz Zsigmond, Heltai Jenő, Szomaházy István, Porzsolc Kálmán, Abonyi Árpád, Murai Károly, Szini Gyula, Lengyel Menyhert, Szabóné-Nógrádi Janka, Lux Terka, Erdős Renée, Bokor Malvin, Paktos József, Pasztor József, Szász Zoltán, Csergő Hugó, Ráska Ferenc, Tömörkényi István, Váradi Antal, Gellért Ö., Lampert Géza, Kezdi-Kovács László stb. A Pesti Hírlap külön kedvezményeket is nyújt előfizetőinek. Ilyenek: a Pesti Hírlap nagy képes naptára, melyet minden előfizető ingyen fog kapni karácsonyi ajándékkul és a Divat-Salon című divatújság kedvezményes áron való megrendelhetése. Ily körülmények közt méltán mondható a Pesti Hírlap Magyarország legnagyobb és legelőcsöbb napilapjának, melyet magunk is melegen ajánlunk a t. olvasó-közönség figyelmébe. Előfizetési ára egy hóra 2 kor. 40 fill. negyed évre 7 kor. a Divat-Salonnal együtt negyedévre 9 kor. Ennek előfizetése mindig a kezdő hónap 15-ikétől számíttók. Megrendelhető postautalvánnyal a Pesti Hírlap kiadóhivatalban: Budapest, V., Váci-körút 78.

Tókába fulladt. Stridóvárról írják, hogy Sella Pál vashegyi lakos 6 éves János nevű fia szülői távollétében az udvaron levő tóka kerítésére mászott, honnan a vízbe esett és belefúllt.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik forrón szeretett nőm, illetve edes-anyánk gyászos elhunytá és temetése alkalmával részvétüknek bármilyen módjára kifejezést adni s ezzel mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Alsólendva, 1912. június 1.

Mandelbaum János
és gyermekei.

2277 912. tkv. sz.

Árverési hirdetemény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Orsz. Gazdasági Bank r. t. zalaegerszegi fiókja bej. cég végrehajtónak Matosa Mihály és neje Golubics Erzsébet végrehajtást szenvedők elleni 3284 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében nevezett végrehajtást szenvedőknek a Völgyifalu község határában fekvő s a völgyifalui 73. sz. tkvi 441. hrsz. (rét, szőlő a Diázsvölgyben) ingatlanból a B. 3. és 10. a jutalékára 414 kor.; az u. o. 319. sz. tkvi 490. hrsz. (rét a Tamáskuti dűlőben) egész ingatlanra 81 korona; az u. o. 106. sz. tkvi 487. hrsz. (szőlő és rét a Tamáskuti dűlőben) ingatlanból a B. 7. a jutalékára 302 korona czennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1912. évi július hó 29-én délután 10 órakor

Völgyifalu községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul nem fognak eladati.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett ar. folyamattal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1912. május 1-én.

Bíró s. k., kir. jbró.

FAJTISZTA, ARANYSÁRGA

orpington tyukok és termékei

tenyésztési célra nálam kaphatók pénzért és közönségesekért cserébe. Eladók továbbá tenyésztési célra **fajtiszta PRÉM- és HUS- NYULAKAT.**

10-1

Dr. Tersánczky Gyula, Alsólendva

Vasúti-utca, dr. Nábráczky-féle ház.

STOCK-COGNAC Medicinal

hivatalos ölmazárral ellátott palackokban mindenütt kapható.

Camis és Stock

gőzüzemű gyárából

BARCOLA.

30-30

Kapható Alsólendván: **FREYER**

LIPÓT csemegeüzletében.

KÓSA MÓRIC

szakvizsgázott cipésmester NEMESNÉP.

Értesítés.

12-1

Van szerencsém a n. érd. közönség becses tudomására hozni, hogy a f. év elején Budapesten rendezett szakipartanfolyam **ANATOMIA, cipészipari technológia és szakrajzolásból** jó eredménnyel vizsgát tettem. Vállalkozom tehát hibás és mindenféle korcslábakra való megfelelő lábbeliek készítésére.

Egyben pedig felhívom t. szakiparos társaim figyelmét arra, hogy e szakmába vágó munkák készítésére őket jutányosan kiképezem.

Becsés pártfogásért eszedezve maradtam

hazafias üdvözléssel **KÓSA MÓRIC.**

578 1912. végreh. szám.

Arverési hirdetemény.

Muraszombati mezőgazdasági bank végrehajtató javára a szombathelyi kir. törvényszék 1912. évi 4038 p. számú kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1912. V. 244 2. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 560 kor. követelés és járuléki kielégítésére Alsólendva községben

1912. évi július hó 13-án d. e. 10 órakor

díván, tükör, asztal, szék s egyéb ingóságok 1100 korona becsértékben bírói árverés útján fognak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási árón alul is a legtöbbet ígéro által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1912. június 29.

H a v e l, kir. bír. v hajtó.

Alsólendván, a Főuton,

Balkányi Ernő házában,

— egy szép tágas —

üzlethelyiség

— KIADÓ. —

EPPINGER SAMU

gőzmalomtulajdonos Alsólendván

Értesítem a t. gazdákat és földbirtokos urakat, hogy saját házámnál

az összes gabonaneműeket

bármilyen mennyiségben, mindenkor a legmagasabb árért vásárolom.

52-43

EPPINGER SAMU.

638 1912. végreh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alsólendva-vidéki Takarékpénztár végrehajtató javára az alsólendvai kir. járásbíróság 1912. Sp. I. 287 2. sz. kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1912. V. 358 1. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 925 kor. követelés s járuléki kielégítésére Alsólendva községben

1912. július hó 12-én délután 2 órakor

4 igás pejlő, 2 terhes-szekér, 1 féderes hintó, 4 lóra való szerszám és egyéb ingóságok 1820 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladati a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási árón alul is a legtöbbet ígéro által megvettnék jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tetetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1912. június 24.

H a v e l, kir. bír. v hajtó.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhöges rekedtség, hurut, elayálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárában. 50-26

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szörmefestő, vegytisztító és gőzmosógár

BUDAPEST, VII. KER., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőlet létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cegét — **a csomagolás és postaköltség mellőzésével** — közvetlenül felkereshesse. **Alsólendván**

SCHRANTZ ELEK divatáru- és varrógépkereskedő

vette át a képviselőlet és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök, diszitő és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és végáruk, szörmék stb. **vegytisztítását és festését.**

== UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRNEMŰEK MOSÁSÁT IS! ==

A n. érd. közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árai-ról, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőlet és számos megbízást kér a

15-4

KOVALD PÉTER és FIA cég.

**Budapest-vidéki Autóbusz
R.-T. Keszthelyen.**

Igazgató: FRISCH SAMU ékszerész.

Van szerencsénk a n. érd. közönséget értesíteni, hogy **Keszthelyen**

DyonBouton rendszerű automobillal

**Automobil közlekedési
vállalatot létesítettünk.**

Automobiljaink Keszthelyről a vidék bármely részére bérelhetők, de különös súlyt fektetünk Keszthely, Hévíz, Keszthely-Balatonfűrdő és a keszthelyi vasutállomással való közlekedés gyors lebonyolítására és hisszük, hogy sikerülni fog a n. é. közönség meglegedését elnyerni.

A menetdíjakat a következőleg állapítottuk meg: 2-1

1. Keszthely-Hévíz egyszeri menetdíj személyenként 1 kor. 20 fillér; 2. Keszthely-Balatonfűrdő egyszeri menetdíj személyenként 40 fill.; 3. Keszthely-vasutállomás egyszeri menetdíj személyenként 60 fill.; 4. Keszthely-Hévíz közötti forgalomra 20 menet, nem személyhez kötött bérlet-jegy adunk ki, ára 20 korona.

Az autó telefon útján is megrendelhető.
Telefon-szám 45.

Az autók állomás-helyei: I. Amazon szálloda, II. Hungaria szálloda.

Vidékről levelezést és megbízásokat FRISCH SAMU ur címére kérünk.

Távirati cím: Frisch Keszthely.

NICK CARTER világhírű detektív történetei

egész új sorozatban MEGJELENTEK. Érdekesítő olvasmányok! Minden füzet egy befejezett történet. Ára füzetenként 24 fillér. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Néptakarékpénztár Részv.-Társ. Nagykanizsán.

Teljesen befizetett alaptőke 1.300.000 korona.

Tartalék tőkék 100.000 korona.

Elfogad takarékbetéteket netto 5%-os kamatra.

A kamatadót az intézet viseli.

Visszafizetés 10.000 koronáig bármikor azonnal, nagyobb összegeknél egy-két napi előzetes bejelentés alapján történik.

Felmondási díj nem számíttatik.

Váltó-leszámitolás, törlesztéses és egyszerű jelzálog kölcsönök, folyószámla- és lombardhitelek a legkedvezőbb feltételek mellett engedélyeztetnek.

Az intézet szerződéses társa a

Magyar Országos Központi Takarékpénztár

saját tőkái 40 millió korona,

amely összeköttetése révén a Néptakarékpénztár Részvénytársaság ügyfeleinek a legnagyobb előnyöket nyújthatja.

3-2

Kerti mulatságokhoz =

a legolcsóbb árban és gyors postai szállításra ajánlok:

LAMPIONOKAT mindenféle nagyságban.	Konfettit sokféle színben.
Papírszalvétát százankint már 1-20 K-tól.	Világposta képeslapot a legszebb választékban.
	Papírszaltalutót gyönyörű mintákban.

Balkányi Ernő, Alsólendva

könyv-, papir- és tanszerkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet.